

133. — Хилендаръ. Надпись отъ 1810 г. до иконата на краль Милутина: Свѣтый сен и честный храмъ вознесенїа Христова благоокраси са воголѣпно благословенїемъ всегѡ ѡ Христѣ братства нашего монастырѡ Хиландарѡ настѡанїемъ и иждивенїемъ ктитора пречестнѣйшаго проигмѣна куръ Теофана тойже обители тѣанїемъ же и съприложенїемъ пречестнѣйшихъ монаховъ куръ Кѡрилла и Теоодосїа по плоти и по дѣхъ сѣще два братїамъ здѣ пожившихъ и христовлюбивагѡ господарѡ Васїліа родомъ ѡ Калоферъ, во вѣчное всехъ ихъ поминѡвенїе . Изобрази са оукрашенїе храма сего епитропствѡющѡ проигмѣнѡ куръ Макарію въ лѣто ѡ рождѣства Христова 7 а . ѡ . 7 . (1810). августѡ первый дѣнь . Дим. — Стојан., № 9000. Майсторъ зографъ е билъ Макарий отъ Галичникъ. Срв. стр. 108.

134. — Хилендаръ. Бележка отъ 1821 г. въ рѣкописъ: Повелѣнїемъ епископа монастырѡ Хиландарскаго , писа са сїе житїе св. Гѡмѣна , ктитора томъ обители въ лѣто 1821, въ монастыре Хиландаре въ горѣ Ядонстѣи , рѣкою смѣреннаго Онѣфріа ѡрѡсхимонаха папа Иѡанѡв ѡ Казанлак . Стојан., № 9105.

135. — Хилендаръ. Бележка въ рѣкописъ за опустошенїето на Хилендаръ по време на завѣрата, 1821 г.: Тогда во грѣхъ ради нашихъ велика напасть претеглихмѣ ѡ Лѡвѣтъпаша , и ѡ арнаѣте во Свѣтѡ горѡ цѡ сѣдѣха , и ѡ разбойницы : в малѣ не запѣстѣ Свѣтѡ горѡ . И началницы вси цѡ имѣхомъ вси повѣгоша , и ѡ братїа наши хиландарцы мнози са изѣричиха повѣгоша , и мы остахомъ вѣ . дѣшы монаси въ Хиландарѣ . И велика зла претеглихмѣ ѡ ерсовските арнаѣте , такожде и ѡ сираскерѡви чѡвѣци на караблѡ цѡ сѣдѣха . Тогда свалиха и кѡршѣма ѡ параклисете и ѡ крестилници . И безъ начальника велика напасть претеглихмѣ . Тогда изгориха каламарїските метѡси . Въ 1821 лѣто . Оубѡгѡи во монасѣхъ Епѡрїдонѡ послѣднїи во Хиландарѣ постриженъ , ѡхъ , ѡхъ , ѡхъ , оувы мнѣ грѣшникъ . Стојан., 9113.

136. — Хилендаръ. Бележка отъ 1829 г. въ книга: 1829 . маїа 28 примина Рѣсина на ѡрѣховѡ їснїа 17 числа оузе Гилиста . Дим. — Стојан., № 9035.